

SOLEMNITAT DEL NADAL DEL SENYOR. MISSA DE LA NIT

Homilia del P. Abat Josep M. Soler

25 de desembre de 2008

Is 9, 1-6; Lc 2, 1-14

En l'ambient d'aquesta nit santa, germanes i germans estimats, adorem el misteri de l'Encarnació del Fill de Déu. Units a la joia de Maria i de Josep i a l'estupor del àngels i dels pastors, celebrem el seu naixement humà. Tot és senzill i tot és sublim en la narració de l'evangelista sant Lluc que acabem d'escoltar: el part del primogènit, la pobresa de l'ambient per no haver trobat *lloc a l'hostal*, la mare que embolcalla el fill i el posa en *una menjadora*, la joia del naixement en un poblet petit de la Judea compartida pel cel, la *llum que ve de la glòria del Senyor*, la simplicitat i la promptitud dels *pastors*. L'anunci de la salvació, de l'alegria i de la pau a favor de tot el món.

Era l'acompliment de la profecia d'Isaïes que hem escoltat a l'inici de la nostra vetlla: *ens ha nascut un noi, ens ha estat donat un fill que porta a l'espatlla la insígnia de príncep*. Aquest infant rep uns noms que són tot un programa de vida: *Conseller-prodigios*, capaç, per tant, de dir paraules de saviesa i de salvació de part de Déu que suscitin la meravella dels qui l'escoltin i l'acullin en el seu cor. *Déu-heroi*, procedent, doncs, de l'àmbit diví, valent per lluitar contra el mal amb la força mateixa de Déu. *Pare-per-sempre*, sol·lícit per amor a donar vida, a custodiar i protegir constantment les persones. *Príncep-de-pau*, perquè serà portador i mantenidor de la pau en *el regne de David* i a totes les nacions. Com no esclatar de joia davant d'aquest anunci tan nou i tan transformador de la realitat? Com no unir-se al cant dels àngels i al goig dels pastors?

Però, els pastors van a l'indret on els ha estat indicat i només troben *Maria i Josep amb el nen a la menjadora* (cf. Lc 2, 15-16). Sense cap *insígnia a l'espatlla*. Sense cap distintiu meravellós. Sense títols ni grandeses. I tanmateix, potser després d'uns moments d'incertesa, de pensar si no estaven somniant, creuen. Així ho dona a entendre l'evangelista una mica més endavant del fragment evangèlic que hem llegit ara: *havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors* (cf. Lc 2, 17-18). Il·luminats per la paraula divina que havien acollit, saberen descobrir la realitat profunda del que veien, i no sols van creure més enllà del que captaven els sentits sinó que es van fer anunciadors de la Bona Nova als altres.

Nosaltres, com els pastors, no palpem realitats extraordinàries. I tot i haver sentit l'anunci joiós del naixement del *fill de Maria*, ens costa de veure els fruits d'aquest naixement transformador, tant en nosaltres com en el nostre món. I sentim punyent la pregunta que ens fan molts i que de vegades ens fem també nostres: Ha nascut *el Messies?*, si res no ha canviat en el món! Ha nascut el *Salvador?*, si veiem cada dia la injustícia, la violència, la mort i el dolor campant arreu, encruelint-se amb els més febles. *Una alegria per a tot el poble?*, si ens arriba el remor de tants plors que amaren de llàgrimes la rodonesa de la terra. Ha vingut el que porta la *Insígnia de príncep?*, si molts no el coneixen o deixen de voler formar part del seu regnat.

Interpel·lats per aquests interrogants, hem d'acollir, com els pastors, la Paraula divina sobre el naixement de Jesús que ens és anunciada. I hem de posar-nos humilment en camí cap a Betlem, cap a la consideració en profunditat dels signes que ens són donats per tal de veure més enllà d'allò que és tangible. Hem de saber llegir el significat del Déu fet home en la feblesa i la manca de recursos, del *príncep* diví que no té *lloc a l'hostal* i ha de ser posat *en una menjadora* faixat en bolquers. Hi descobrim una anticipació del rebuig que sofrirà de gran perquè no tindrà *lloc* en la societat del seu temps, i acabarà penjat en la nuesa de la creu i faixat amb les benes d'amortallar. La menjadora prefigura que ell mateix es donarà com a aliment. Però tota l'escena del pessebre és també anticipació de l'amor que li tindran els qui el seguiran i creuran en ell. Com els pastors, doncs, hem de fer un recorregut de fe per creure i anunciar l'esperança i la *gran alegria* per a tothom. Perquè si ho mirem bé, amb profunditat, des del naixement de Jesús el món no és igual que abans. Ell ha vingut a sembrar una sementa: la de la Paraula; a posar un llevat en els cors: el de la conversió i la fe; a suscitar un dinamisme: el de l'Esperit. Gràcies a ell, hi ha espurnes de bé en molts cors. També el nostre està amarat d'una joia particular tot i ser conscients del mal i del dolor del món, perquè creiem que el vigor transformador de l'Evangeli impulsat per l'Esperit Sant, continua actiu en el món i suscitant molts gestos i molts compromisos de bona voluntat fins que transformarà totes les persones il·luminant-los els ulls i transformant-los els cors.

El Nadal, doncs, no és tancar els ulls a la cruesa de la realitat i fer com si per uns dies tot fos bonic. El Nadal és joia profunda perquè anuncia el sentit i el terme bo de tot; la transformació, futura però certa, de totes les coses fins que, silenciosament, *la justícia i la pau s'abraçaran* (cf. Ps 84, 11) a l'interior de cada persona i entre tots els pobles. El Nadal és el sí de Déu als petits i als pobres, als qui sofreixen, als qui després d'haver-se esgarriat cerquen el camí del bé. Aquesta és la raó de la nostra joia en aquesta nit. Una joia, però, que s'ha de fer treball per la pau i la justícia, que s'ha de fer solidaritat amb els qui sofreixen o passen necessitats. Per això, aquesta nit, davant la crisi econòmica que afecta tanta gent, hem pensat fer al final de la celebració una col·lecta a favor de Càritas. D'una banda, els donatius a aquest servei assistencial de l'Església han disminuït un 15% mentre que hi acuden un 50% més de persones en demanda d'ajuda. *Déu estima el qui dona amb alegria*, diu l'Escriptura (cf. 2C 9, 7). Fem-ho tot contemplant en la fe el Fill de Déu fet home, que ara, en l'Eucaristia, se'n dona com a aliment i com a llum incorruptible.